

under vi kunne tale frit ud. Saaledes er det ogsaa i andre Forhold. Man kan blot et Øjeblik tænke paa Arbejderkonflikter. Saadan er det, saadan maa det være. Det er Grundlovens, Tingenes Forretningsordens Forudsætning.

Jeg betonedede dette, da vi begyndte Underudvalgets Arbejde, og Udvalgets Medlemmer, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) inklusive, gavede højlydt og positivt deres Bifald dertil. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds vil ikke benægte det. Det ærede Medlem vil indrømme, at det var under den udtrykkelige Forudsætning, at vi begyndte og maatte fortsætte vort Arbejde i Underudvalget. Jeg sagde: Her sidde vi nu, kunne gøre vore Tilbud, give vore Antydninger. Holde de Forudsætninger, hvor udfra Tilbudet er givet, staa vi fast derved. Komme de Kontraindrømmelser, som ere forudsatte ved Tilbudets Fræmsættelse, blive vi derved. Hvis de ikke komme, trække vi vore Tilbud tilbage og hæfte ikke mere for dem. Det ærede Medlem gik ind paa denne Forudsætning. Udfra denne begyndte vi vort Arbejde i Fællesudvalgets Underudvalg. Men det ærede Medlem holdt ikke sit Ord. Han brød det Gang efter Gang, medens Underudvalget arbejdede. Artikler i „Social-Demokraten“ bare tydeligt Vidnesbyrd derom, ligesom ogsaa Artikler i den socialdemokratiske Provinspresse, som sikkerlig havde deres Kilde hos det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. „Politiken“ og flere Højreblade holdt sig paa Siden af „Social-Demokraten“ i dette malproppe Stykke Arbejde og afgave Meddelelser fra Fællesudvalget og fra Underudvalget, Meddelelser, der ikke i nogen Maade vare i Overensstemmelse med de faktiske Kendsgerninger. Dog dertil indskrænkede man sig ikke, men man publicerede løst og fast, sandt og usandt mellem hinanden og serverede en Blanding af Sandhed og Sandhedsfordrejelse for Offentligheden. Saaledes holdt det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds sit Ord, det, han gav, og det, der maatte gives og maatte være en ufravigelig Forudsætning for, at vi kunde gøre vort Arbejde, saaledes som Grundloven og Forretningsordenen paalægge os som Pligt at gøre det.

Naar jeg her nu meddeler en Episode

fra dette Underudvalg, gør jeg det, fordi jeg selvfølgelig er løst fra ethvert Hensyn, hvad denne Sag og denne Sags Behandling angaar overfor det ærede Medlem, der Gang efter Gang har brudt sit Ord. Jeg gør det endvidere for at faa Lejlighed til for en Gangs Skyld at sætte op, hvad der er sandt og rigtigt, ved Siden af og i Modsætning til de Vrangfremstillinger, hvorpaa Bladmeddelelserne i Fjor vare saa uhyre rige.

Efter at Underudvalget havde holdt en Række Møder, kom vi en Dag til Drøftelsen af Amtsrådenes Sammensætning. Maa jeg her indskyde, at dette Spørgsmaal blev drøftet den Dag for første Gang i dette Underudvalg. Der havde ikke, saa vidt jeg ved, tidligere været talt om denne Sag indbyrdes mellem de Medlemmer, som siden samlede sig om et Forslag til Løsning af dette særlige Spørgsmaal. Dette Forslag laa for første Gang for i Underudvalget. Der rejstes og drøftedes det for første Gang — mig bekendt — og jeg tager neppe fejl i, at det forholder sig saaledes. Amtsrådets Sammensætning laa altsaa for den Dag i Underudvalget. I nogle indledende Bemærkninger antydede jeg forskellige Veje, ad hvilke man kunde tænke sig at løse dette Spørgsmaal. Blandt andet nævnte jeg dette, at man kunde lade Sogneraadene stemme in pleno, det vil sige, man kunde lade dem sidde hjemme og stemme efter den d'Hondtske Metode og lade Amtsrådene fremgaa paa den Maade. Det er jo en Fremgangsmaade, vi anvende i Foreninger, der omfatte hele Landet. Jeg henstillede, om man ikke vilde tage et saadant Forslag op som Grundlag for vore Forhandlinger om Amtsrådenes Sammensætning. Det var altsaa en Afgivelse fra Regeringens oprindelige Forslag. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) foreslog derimod, at der skulde vælges tre Valgmænd fra hvert Sogneraad. Han motiverede sit Forslag med, at Sogneraadsvælgene i Fremtiden ikke vilde falde væsentlig forskelligt ud i Forhold til de nuværende. Naar han nu foreslog — sagde han — tre Valgmænd fra hvert Sogneraad; saa vilde deraf følge, at det store og største Hartkorn fik en Repræsentant, det mellemstore, den almindelige Gaardmandsklasse fik en Repræsentant og Husmændene fik en Repræ-